

“Leid ons niet in verzoeking..”

Nr. 02 | Februari 2008 |

50ste jaargang

verschijnt niet in augustus

P 408.654

Afgiftekantoor : 1050 Brussel 5

Verantw. uitgever en afzendadres :

G. Liagre, Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel

Inhoud

Schriftwerk - Woord van de voorzitter	
Zie de mens...	3
Een rijdende Kerk	3
In het vizier	
“Leid ons niet in verzoeking...”	4
Geloofwaardigheid - ds. J. Temmerman	4
Echt zijn - ds. K. Depoortere	5
Focus op God - ds. M. Pool	6
Uit de coördinaties	
Volwassenenvorming	7
Op Vrije Voeten	8
Media	10
Werkgroep Christendom-Islam	11
Protestantse Solidariteit	13
Studiefonds : Ik help een kind	14
Protestantse Omroep	
Programma februari 2008	10
Faculteit Protestantse Godgeleerdheid	
Inaugurele rede prof. Erbele	15
Themanummer NTT	15
Zuid-Afrika	
Kerkelijke apartheid : nog altijd ?	16
Van hier en daar	
Vrijwilligersjobs.be	17
Kom over de brug	22
Algemene Kerkvergadering	
Levend, krachtig, scherper	18
Elkaar ontmoeten rond het Woord...	19
Oecumene	
De hoop redt	20
In memoriam	
prof. dr. J.T. Nielsen	23
Colofon	23

Uit de redactie

Prot.. Pro.. Prt.: neen, dat zijn niet de klanken geslaakt door een brabbelende zuigeling, maar afkortingen die de ronde doen en verwijzen naar de presentie van onze Protestantse kerk in de media. Geef toe, niet meteen de meest “trendy” afkortingen. Elders in dit blad kunt u dan ook de volgende oproep lezen vanwege de mediacommissie: *“We zoeken een naam die warm is, die verzoening uitstraalt vanwege de verschillende stromingen in onze kerk, die beeldend is, die als het ware energie doorgeeft. En het zou mooi zijn als het een directe associatie met het protestantisme heeft...”* Mocht u de geest krijgen, zou ik zeggen, verzin dan meteen een alternatief voor het focilelijke VêPêKaBé.

Zoals u al hebt kunnen vaststellen, is ook “Kerkmozaïek” bezweten voor het dictaat van de beeldcultuur en siert een full-colour foto voortaan de cover. Dat allemaal om toevallige voorbijgangers ertoe te brengen het blad op te nemen en erin te gaan bladeren. Maar, waarde lezer, wees gerust: wij zijn ons er nog steeds van bewust dat het niet de kleur van de omslag maar de inhoud van de artikelen is, die een blad de moeite waard maakt. *Make-up* kan wonderen doen, maar er zijn grenzen...

En inmiddels zijn we *in medias res* (terzake). Waar liggen de gevaren als je mee wilt leven (mee wilt tellen) in deze flitsende tijd? Hoever mag je gaan? Wat is heden de verzoeking, in verband waarmee je moet bidden dat “God je er niet in leidt”? Wij vroegen het drie prominente auteurs, allen actief in het predikambt van onze kerk. Ze gingen de uitdaging aan en lieten even in hun hart kijken. De één schreef over “de verzoeking om jezelf tot God te willen zijn”, de ander over hoe simpel het is om “verleidingen van rijkdom, sex en aanzien” te trotseren vergeleken met de echte géestelijke verleidingen. En de derde besloot met een slotzin die kan tellen: “We moeten niet de pers halen, de kerk moet niet mega en super zijn. *Echt zijn*, dat is de werkelijke uitdaging.” Ik hoop dat deze bloemlezing genoeg is om u te verleiden de artikelen te lezen.

namens de redactie,
Dick WURSTEN.

Zie de mens...

(Joh. 19, 5)

Ina KOEMAN

*In handel en wandel mens gebleken
verenigde hij zich met de onderdrukten
geworden als zij
gehoorzaam tot de dood
de kruisdood zelfs (Fillippenzen 2,8)*

Sterven aan een kruis betekent dat je in schande sterft. Elk deftig mens keert zich van je af: als je veroordeeld wordt tot de kruisdood, dan zul je wel een ontzettende slechterik zijn - een moordenaar, een landverrader, een terrorist...

Jezus sterft zijn dood aan een kruis - zover heeft hij zich verenigd met de onderliggers - die er niet bijhoren: bij de deftige, nette, keurige mensen...

Jezus komt van Godswege in ons bestaan, hij trok het beeld aan van een slaaf. Een mens onder de mensen. Pilatus heeft hem daarin ook herkend: Zie de mens, zegt hij als Jezus daar staat met zijn hoofd vol bloed en wonden....

Dat betekent dat hij zich met mensen onder de slavernij aan de machten stelt. Hij wordt lotgenoot. Hij wordt volkomen vrijwillig afhankelijk van de machten omwille van mensen. Tot de dood toe - ja, de dood des kruises... aan de schandpaal: als een gerechtelijke executie!

Jezus is geen held, zijn leven is niet heroïsch: hij is een kleine, vernederde mens geworden, een kind in een kribbe, een man aan een kruis. Terechtgesteld omdat hij vrijwillig de weg van mensen ging, van kleine mensen, daar en toen... Lotgenoot van bange, kleine, zondige mensen. Mensen zoals U en ik.

Als mensen zijn we vaak afhankelijk van machten. Van allerlei machten die ons in de greep houden. Zowel in de wereld - politiek, economisch - als in onszelf, in ons persoonlijk leven... Machten, die ons leven beheersen, en waaraan wij ons prijsgeven, zodat wij vervreemd raken van onszelf - van ons mens-zijn.

Vrijwillig neemt Jezus, dit leven onder de machten op zich. Hij wordt mens met ons... Hij wordt onze lotgenoot, maar méér nog: ook bondgenoot. Bondgenoot tegen de machten... Juist hij leert ons - telkens opnieuw - dat we geen slaaf hoeven te zijn van die machten.

Jezus, mens onder mensen, en juist daarom werd hij verhoogd: hij immers werd als lotgenoot van mensen, bondgenoot van God in zijn strijd tegen de machten die mensen klein en kapot maken. En hij overwon, dat mogen we geloven: de machten, die onze menselijkheid kapot maken, hoeven niet het laatste woord te hebben en daarom kunnen we zeggen en zingen - samen met alle gelovigen in de wereld van toen en nu : Jezus is Heer !

ds. Ina Koeman is diaconaal missionair predikant in Antwerpen

Een rijdende kerk ...

De tijd dat predikanten te voet stad en land doortrokken om te preken, is lang voorbij. Op zoek naar de verloren ziel doorkruisten Vlaamse predikanten de Vlaamse Ardennen te voet, van Gent naar Horebeke en van Geraardsbergen naar Ronse. Afgelopen zomer introduceerde de Protestantse Kerk Nederland echter een geheel nieuw concept. Niet meer de dominee, maar de kerk op wielen! Een mobiele kapel, gedemonteerd en getrokken op een aanhangwagen, waarvan men bijvoorbeeld midden in de drukke stad een stiltecentrumpje kan maken of met rustige muziek op de achtergrond uitnodigen tot gebed. Het is daarbij de bedoeling om op een aantrekkelijke manier aan PR te doen. Dat de kerk onderweg op de aanhangwagen veel wind vangt, is niet zo vreemd. Daar is de Kerk op haar best: in de wind.

Calvijn, wiens geboorte we in 2009 met grote luister hopen te vieren, zou in elk geval blij geweest zijn. Ook hij was immers vertrouwd met een kerk onderweg, een kerk die soms veel wind vangt, maar desondanks warm van binnen is. Van daar trouwens het woord "chaleureux", uit het calvinistische spraakgebruik afkomstig. Warm, gezellig, openhartig, uitnodigend, aanstekelijk. Die begeestering wens ik ook de gemeenten en de leden van de VPKB toe bij de voorbereiding van de 500ste geboortedag van Johannes Calvijn. Warmte, gezelligheid, aanstekelijkheid en openhartigheid - we kunnen ze ook als protestantse gemeenten anno 2008 nog goed gebruiken. Met slechts één doel voor ogen, namelijk Gods eer te blijven verkondigen: Soli Deo Gloria.

Dr. G.Liagre is synodevoorzitter

“Leid ons niet in verzoeking...”

Met de komende lijdenstijd legde de redactie aan drie predikanten volgende vragen voor : “Wat is volgens u de allerbelangrijkste verzoeking/bekoring/beproeving, waaraan christenen en uzelf in het bijzonder blootgesteld wordt ? Waarover maakt u zich in deze context het meest zorgen ?”

Aan het woord zijn ds. Johan Temmerman, ds. Katelijne Depoortere en ds. Marcel Pool.

Geloofwaardigheid

De voornaamste verzoeking voor christenen in deze tijd is geloofwaardigheid. Zowel het individu als de kerk, de predikant of het gemeentelid, zijn aan zichzelf verplicht de inhoud van het geloof ook waar te maken in een tijd die het tegengestelde vraagt. De verzoeking bestaat eruit, je daden beter voor te stellen dan ze zijn of een meer uitputtende kennis van de Bijbel aan te wenden om an-

deren terecht te wijzen.

Een christen kan eigenlijk niet met een ongeschonden geweten meedoen met het gekonkel in de wereld. In de gemeente kom je op een ander spoor, althans wat de verbeelding betreft. Waar je in de samenleving moet zien stand te houden en ondanks tegenkating en beoordeling aan het werk moet blijven en dit werk zo goed als in je mogelijkheden ligt, volbrengen moet, hoor je in de kerk een andere waarheid: de kleinsten zullen de grootsten zijn, de laatsten de eersten, vijandsliefde en gerechtigheid is oneindig veel belangrijker dan bezit. De bijbel presenteert taferelen die tot de verbeelding spreken en je gelooft de voorgestelde waarheid. ‘Evangelischen’ spreken over ‘je komt tot geloof’ maar eigenlijk is het andersom: ‘het geloof komt tot je’.

De voornaamste verzoeking laat echter niet lang op zich wachten: het geloof waardig te zijn. Als we dan toch een onderscheid moeten maken kan je hierbij spreken van de geestelijke verzoeking in tegenstelling tot de verleidingen van rijkdom, sex en aanzien. Het is althans mijn ervaring dat deze laatste verzoeken zich vlotter laten inbinden. Het vraagt eventjes op de tanden bijten om een serieuze versobering in je leven door te voeren, diefstal en bedrog te vergeven of de verleiding van de lichamelijke roes af te wenden, maar de eindbalans is toch stevast positief omdat deze ‘materiële’ verzoeken

de dagelijkse belevingswereld minder comfortabel maken. De ervaring leert snel dat overdadig en ongepast lichamelijk genot nadien een ongemakkelijk gevoel en concentratieverlies geven, hebzucht meer breuken maakt dan vrienden en aanzien jaloersheid en nijd opwekt. Dit alles temperen is op rationele gronden verkiezbaar en lukt een weldenkend mens vrij vlot.

Anders is het met de geestelijke verzoeking van geloofwaardigheid omdat hierin de andere verbeelding wordt gecontesteerd. In een vroeg geschrift hekelt Nietzsche het waarheidsgehalte van zowel geloof als wetenschap met de gevleugelde gedachte dat de mens het resultaat van zijn denken eerst zelf verstoppt. Met andere woorden betekent dit dat de waarheid een hoog subjectiviteitsgehalte bezit: het is altijd waarheid voor jou.

Ten aanzien van de christen en de kerk wordt je geloofwaardigheid op de proef gesteld door de manier van omgaan met de waarheid. De persoonlijke factor van het geloof dat tot je is gekomen schept een afstand met andere gelovigen. De geloofwaardigheid van het christelijk geloof wordt op de proef gesteld door de manier waarop met deze afstand wordt omgegaan. Ik acht het een precaire zaak, dat mensen in de kerk elkaar het licht in de ogen niet gunnen, stokken in elkaars wielen steken en elkaar genadeloos afmaken tijdens meningsverschillen. Dan begin ik te twijfelen aan de verbeelding van de waarheid en het geloof dat tot mij is gekomen. Om toch rust te vinden denk ik bij de bede ‘leid ons niet in verzoeking’ aan een complexloze toepassing van het christelijke geloof.

ds. Johan Temmerman is predikant in Gent-Centrum

Echt zijn

Verzoeking. Onnodig uit te leggen waar het woord vandaan komt en wat het precies betekent... Rond de pot draaien is iets wat bij verzoeking hoort: je fouten goedpraten, excuses zoeken en verzachtende omstandigheden. Was ik vroeger een braaf meisje (althoewel: stille waters, diepe gronden), ik ervaar dat, hoe langer ik als predikant aan het werk ben, des te groter en des te meer worden de verzoeking. Is het omdat ik nu beroepshalve bezig ben met het zondig bestaan van de mens of zou het echt zo zijn, dat, hoe sterker je gelooft, des te harder de boze terugvecht?

Als men mij de vraag stelt naar verzoeking in mijn persoonlijk leven, dan vind ik wel een verleiding waar ik veel te vaak aan toegeef en die ik niet zo graag rondbazuin. Maar dat dit wel een heel mild oordeel is, liet mij Benedictus ondervinden in zijn Heilige Regel. (Het gaat over het spirituele leven:) *Je woede niet uitleven, geen tijd voor wraak afwachten, geen list in je hart bewaren en geen valse vrede sluiten, de naastenliefde niet opgeven, geen eed zweren en de waarheid spreken met je hart en met je mond.*¹

Het is niet dat ik ga schreeuwen en op wraak zin, als iemand mijn idee van tafel gooit, maar het is leuk om je tegenstander op het juiste moment aan iets te doen herinneren wat hij niet zo graag hoort. Het is niet dat ik een achterbaks persoon ben en leugens verkoop, maar er staat niet in de tien geboden dat je alles moet vertellen...

Velen schrikken als je zegt dat de mens zondig is, want zij zijn daar ook mee inbegrepen, maar als je aan het eind van je dag over dit kleine stukje Benedictijnse wijsheid gaat mediteren, dan ontdek je duistere ogenblikken, die er beter niet waren geweest. Ik ervaar dat ik zelf meewerk aan het duister in deze wereld en dat terwijl ik het licht aan het uitdragen ben. De grootste verzoeking is nog niet de misdaad zelf, maar het werk van satan nestelt zich in hoofd en hart, daar waar we aan onszelf toegevingen doen, waar we morele grenzen overschrijden, omdat de publieke opinie daartoe neigt, daar waar we onze gedachten de vrije loop laten gaan, waar we onszelf verdedigen en goedpraten, en vooral daar waar we schijnbaar kinderen van het licht zijn. Vermaant Paulus ons niet (Rom. 12:3) dat we onszelf niet

hoger moeten aanslaan dan we kunnen verantwoorden? Verantwoorden ten opzichte van Wie? Toch ziet ook dit duistere hoofdstuk licht. Als je in de gouden morgenstond opnieuw de woorden van Benedictus leest, dan is je dag gezegend en je beseft: het leven kan eenvoudig mooi en goed zijn. Dan pas is het echt.

Als ik iets mag toewensen van diep uit mijn hart aan het christendom van vandaag, en zeker ook aan onze protestantse gemeenten, dan is het wel dat het mag groeien in deze eenvoudige spiritualiteit. We moeten niet de pers halen, de kerk moet niet mega en super zijn. Echt zijn, dat is de werkelijke uitdaging.

¹ Citaat uit de Regel van Benedictus 4:22-28, of hoe het wordt vertaald door Abt Christopher Jamison in zijn boek “Levenslessen van een abt”, p. 38.

Ds. Katelijne DEPOORTERE is predikant in Antwerpen-Zuid

Focus op God

Een bekend vers, maar wat is nu eigenlijk verzoeking? Als theoloog is één van mijn eerste neigingen om het op te zoeken: dan leer ik dat het Griekse woordje voor verzoeking *peirasmon* is, en dat je dat kunt vertalen als “test”, “proef” en “verleiding”. Maar dan bedenk ik mij twee dingen: ten eerste dat deze kennis mij eerlijk gezegd niet veel verder helpt, en u waarschijnlijk ook niet. Ten tweede dat mij gevraagd

is vooral een *persoonlijke* stuk te schrijven. En “verzoeking” is bij uitstek een persoonlijk onderwerp. Voor verzoeking hoeven we niet ver te zoeken, maar we ervaren het in ons eigen leven. Het fluistert in ons oor of raast met orkaankracht door onze ziel.

Toch blijft de vraag hangen: wat is dat nou in wezen, verzoeking? Als kind heb ik ooit eens onthouden wat onze dominee had gepreekt over verzoeking. Hij zei dat bij verzoeking altijd de vraag opkwam: “doe ik het wel, doe ik het niet?”. Vroeger dacht ik dat dat voor elk moment van innerlijke strijd opging, maar later begreep ik dat het gaat om een verleiding tot iets waarvan je weet dat het niet goed is.

Eén boek dat ik ooit las, is me altijd bijgebleven: een boek van de oude dominee Bavinck over “de drie afgoden” : genot, eerzucht en geld. Een mooie manier om de verzoeken van deze wereld te classificeren. Ik herkende me er aardig in, en naar mate de jaren vorderden kreeg ik zelfs het gevoel dat niets menselijks mij vreemd was. Genot: het is voor mij een dagelijks gevecht om matig en beheerst in alles te zijn. Eerzucht: ik heb mijzelf jaren lang als bescheiden gezien, maar inmiddels heb ik ook ontdekt dat er onder die bescheidenheid nog een andere laag zit. Geld: ik heb tot mijn verbazing gezien dat ik er op momenten erg aan vast kan zitten. Kortom: ik weet wat verzoeking is. Zoals een ieder, weten we uit de Bijbel: zelfs onze Heer Jezus werd verzocht.

Maar is er zoiets als een grootste verzoeking? Kun je überhaupt verzoeken classificeren als “erg” of “minder erg”? Ooit had ik een Rooms-katholieke

buurvrouw die mij probeerde te leren over de “boezemzonde”. Zij zei dat ieder mens een boezemzonde had : een zonde die erger was en die nader aan het hart lag dan andere zonden. Pastoraal als zij was, placht zij veel mensen aan te spreken met de doordringende vraag: “En wat is jouw boezemzonde”? Gelukkig ben ik die dans ontsprongen. Maar had ze gelijk? De Engelse schrijver C.S. Lewis liet in één van zijn boeken eerzucht als een grotere zonde overkomen dan het toegeven aan genot. Tot zover mijn raadgevers, voor zover ik ze begrepen heb.

Toch bevredigt het niet helemaal. Boezemzonden en pekelzonden, grote zonden en kleine zonden, en de verleidingen die daar aan voorafgaan. Het is alsof het de kern niet raakt. Ben ik slechter als ik eerzuchtig ben dan als ik te veel eet? Of is er één verzoeking die alle andere verzoeken als het ware in zich bergt?

Naar mijn gevoel is er één verzoeking die er boven uit springt en dat is de verzoeking om zelf God te willen zijn. Je kunt als gelovige de Bijbel van voor naar achter lezen, veel bidden, je inzetten voor veel goede zaken, en toch het zicht op God, op Jezus, verliezen. De verzoeking die naar mijn mening alle verzoeken in zich bergt, is je focus op God te verliezen. Te leven alsof er geen *unio mystica* (Calvijn) tussen jou en Christus is. “Adam, waar ben je?” De verleiding is het Licht te ontvluchten. Maar vanuit dat licht reikt Iemand ons de hand.

Ds. Marcel POOL is predikant in Menen.

Volwassenenvorming

Nationaal secretariaat

Veel 'nieuws' in januari bij Motief: er start een nieuw jaar en onze nieuwe brochure is sinds 3 januari beschikbaar. Wie deze (nog) niet ontvangen heeft, kan ze aanvragen via ons se-

cretariaat in Brussel of in Antwerpen, of gratis downloaden op de website www.motief.org.

Ander nieuws is, dat vanaf januari ons nationaal secretariaat niet meer in de Marsveldstraat in Brussel gelegen is, maar in het secretariaat in Antwerpen. Voor alle informatie en inschrijvingen, mag u zich voortaan richten tot: *Vzw Motief, Boomssesteenweg 269 - 2020 Antwerpen - 03/216.94.83 - Info.motief@skynet.be*

Het secretariaat in Brussel blijft wel bemand – of beter gezegd 'bevrouwd' – dus daar kan u ook nog steeds terecht op het nummer 02/510.61.62.

Rechtzetting

In "Kerkmozaïek" van januari adverteerden we over het 'Leerhuis Tenach-Bijbel-Koran' in Hasselt. Dit leerhuis is jammer genoeg afgelast. Ter vervanging startte in januari in Hasselt een bijbels leerhuis onder leiding van Ds. Lianne De Oude.

Wie hier meer informatie over wenst kan zich richten tot lianne.deoude@scarlet.be.

Kerken: wordt de samenleving er beter van?

Wat is de balans tussen kerk en samenleving? Wat kan en mag de samenleving van de kerk verwachten? En wat heeft de kerk aan de samenleving te bieden?

We starten een reeks gespreksavonden, waarin we ons buigen over de vraag of een sociaal project, een bijbelkring of een kerkdienst kunnen bijdragen aan culturele en politieke problemen en dilemma's.

We doen dit aan de hand van het boek 'Een huis naast de synagoge' van Maarten den Dulk (uitg. Meinema, 2000 Zoetermeer). Daarin komt de bovengenoemde vraagstelling aan de orde aan de hand van een herlezing van de brief van Paulus aan Timoteüs. In verschillende andere artikelen laten we over hetzelfde thema andere levensbeschouwingen aan het woord.

Begeleiding

Data

Plaats

Deelnameprijs

Ernst Veen

5 woensdagen, van 20.00 tot 22u00u:
20 februari, 12 maart, 9 april, 30 april
en 14 mei 2008

Crypte onder de kerk van de Jezuiten,
Waversebaan 220 in Heverlee

€ 6

€ 3 (Promotieprijs voor VPKB-leden)

Islam voor beginners

Moslims maken deel uit van onze samenleving. De laatste jaren worden ze met argusogen gevolgd. Hun cultuur en religie is voor veel mensen vreemd en dat leidt tot misverstanden en conflicten. De islamitische gemeenschap wordt vaak erg karikaturaal voorgesteld en onze beeldvorming er rond berust op clichés. Een beter begrip van deze groep begint bij een betere kennis van hun cultuur en hun achtergrond. Daar hoort de islam als religie ook bij. Deze cursus richt zich tot iedereen, die meer wil weten over de islam. We geven basisinformatie over de islam en leggen de link met de actuele Belgische context. Elke bijeenkomst is er gelegenheid om vragen te stellen en van gedachten te wisselen. De reeks vormt één geheel maar de avonden zijn ook apart te volgen.

Begeleiding

Data

Plaats

Organisatie

Inschrijven

Deelnameprijs

Khadija Aznag, Paul De Greef, Marc
Loos, Ismiguzel Okur en Greet Heslinga
3 dinsdagen, van 19.30 tot 22.00u:
26 februari, 4 en 11 maart 2008

Geuzenhuis, Kantienberg 9 in Gent

Vzw Motief i.s.m. Vormingplus Gent-
Eeklo, Interreligieuze Werkgroep Gent,
Humanistisch Vrijzinnige Vereniging Gent
Vormingplus Gent-Eeklo:
tel. 09/224.22.65
email info.gent.eeklo@vormingplus.be

€ 10 per avond

Op Vrije Voeten vzw zoekt twee Pedagogisch Medewerkers (m/v)

Op Vrije Voeten vzw is de landelijk erkende protestantse jeugddienst van de VPKB. Wij bieden leuke én zinvolle vrijetijdsbesteding aan op maat van kinderen, tieners en jongeren in Vlaanderen. Naast een maatschappelijk-kritische benadering, wil OVV ook jongeren op een eigentijdse wijze in contact brengen met religie en geloof.

Algemeen takenpakket pedagogisch medewerker

- Opzetten en uitvoeren van vrijetijdsactiviteiten voor de protestantse jeugd.
- Ontwikkelen en begeleiden van een educatief spel.
- Ondersteuningsactiviteiten voor jeugdwerk in de lokale gemeenten opzetten en uitvoeren.
- Opzetten en begeleiden van initiatieven die de inspraak van jongeren inzake actuele geloofs- en maatschappelijke thema's bevorderen.
- Ontwikkelen van activiteiten die de interculturele ontmoeting bevorderen;
- Ontwikkelen van vormingsinitiatieven voor vrijwilligers en contact houden met hen.
- Behartigen en promoten van het internationale jeugdwerk.
- Opnemen van vertegenwoordigingstaken in verband met bovenstaande domeinen.
- Bijdragen leveren voor diverse tijdschriften rond jeugdwerk en geloof.

Profiel

- Agogisch diploma A1 (of gelijkwaardig door ervaring);
- Pedagogisch-didactische vaardigheden;
- Ondernemend en enthousiast;
- Ontvankelijke houding ten aanzien van geloofsaangelegenheden;
- Redactionele vaardigheden;
- Flexibel, bereidheid tot frequent avond- en weekendwerk;
- Uitgesproken sociaal en communicatief;
- Teamspeler;
- Rijbewijs B (een auto ter beschikking strekt tot aanbeveling).

Wij bieden

- Contract van bepaalde duur (1 jaar).
- 1 halftijdse functie (19 uur/ week) en 1 voltijdse functie (38u /week).
- Een aantrekkelijke werksfeer met enthousiaste vrijwilligers én collega's.
- Een zeer divers en afwisselend takenpakket.
- Salarisering volgens de barema's van PC 329, vastgesteld door de overheid voor onze sector.
- Een flexibele werkplanning (werkrooster zelf te bepalen) met compensatieregelingen voor overuren en weekendwerk.

Meer informatie/Solliciteren

Je kunt een infopakket over Op Vrije Voeten vzw aanvragen of je rechtstreeks schriftelijk kandidaatstellen met curriculum vitae (per brief of per e-mail) vóór 15 februari 2008 aan:

Op Vrije Voeten vzw
T.a.v. Peter Van Cleemput
Zénobe Grammestraat 34
2018 Antwerpen
mail: peter@opvrijevoeten.be

Op Vrije Voeten neemt je mee op weekend

Kinderweekend
9 - 10 februari '08

Tienerweekend
12 - 13 april '08

Jongerenweekend
28 - 30 maart '08

Thema; Jong Geweld.

We hebben de laatste maanden veel gezien op TV over geweld. Maar 'jong geweld' is niet alleen negatief, het is ook krachtig en sterk en vol enthousiasme. Hoe kunnen we vanuit ons geloof met diverse vormen van geweld omgaan? Kom het mee ontdekken!

Met de steun van de Vlaamse Overheid

Inschrijven:

- mail naar info@opvrijevoeten.be
Vermelding KWE, TWE, JWE en je naam.
- via de website; www.opvrijevoeten.be
- Bel ons op 03/2269195

Radio:

*VRT over Radio 1
op woensdag om 20.03u.
productie Frank Marivoet*

13 februari

Mens voor de mensen zijn:
thermometer of thermostaat ?

27 februari

Bijbel voor vandaag :
Het werd volkomen stil
Marcus 4 : 35-41

TV-Erediensten:

*VRT op 'één' om 10.00u.
productie Lena Demeester*

23 maart

Eurovisiekerkdienst op
Paaszondag

*Contact: Frank Marivoet,
C. Meunierstraat 85/0002,
3000 Leuven
<http://www.vpkb.be/pro>*

Een nieuwe naam...

Ruud FOPPEN

Al bij zijn aantreden pleitte onze synodevoorzitter voor de ontwikkeling van een eigentijdse protestantse huisstijl. Onder meer via vorm, kleur en symboliek zou de verbondenheid met elkaar, met de traditie en met de toekomst visueel herkenbaar moeten worden, natuurlijk vooral bij de zaken waar we mee naar buiten treden. Op dit moment wordt er bijvoorbeeld gewerkt aan een nieuwe website. De huidige is vele jaren geleden met veel succes opgezet door onze onvolprezen webmaster Marc Vandenbossche, maar de ontwikkelingen maken vernieuwing intussen dringend noodzakelijk. Gelukkig is Marc bereid dit proces te begeleiden en we mogen verwachten dat de nieuwe site over afzienbare tijd op ons scherm te zien is.

De onlangs opgerichte "Mediaraad" bundelt de krachten van de verschillende werkers op het gebied van radio, televisie, publiciteit en journalistiek. Ook daar spreken we over noodzakelijke verbeteringen in onze protestantse presentatie. Zo spraken we ook over de wijze waarop er meer aandacht zou kunnen komen voor onze radio- en televisieprogramma's, niet alleen in eigen VPKB-kring, maar vooral ook daarbuiten. Eigenlijk vinden we "Protestantse Omroep" saai en formeel klinken. We willen graag een nieuwe naam die prikkelt, maar ook gastvrij en warm is, waar je je bij thuis kunt voelen. Natuurlijk zijn we ons bewust van een maatschappelijke trend: "Canvas", "Braambos", "Kruispunt" enzovoort, zijn intussen ingeburgerd mede dankzij een hoge uitzendfrequentie en dus herhaling. Wij moeten het doen met enkele televisie-uitzendingen per jaar en een veertiendaagse radiatorubriek. Toch geloven we, dat een pakkende nieuwe naam tot de verbeelding kan spreken. Daarom willen wij u vragen om mee te denken. We zoeken een naam die warm is, die verzoening uitstraalt vanwege de verschillende stromingen in onze kerk, die beeldend is, die als het ware energie doorgeeft. En het zou mooi zijn als het een directe associatie met het protestantisme heeft.

Komt er iets in u op ? Niet aarzelen. Uw idee kan ons minstens weer verder helpen. Zend uw bedenksel naar de redactie van Kerkmozaïek of naar de mediaconsulent Ruud Foppen (r.foppen@vpkb.be). Bij voorbaat hartelijk dank !

Ruud Foppen is mediaconsulent van de VPKB

Werkgroep Christendom-Islam

Het is één van de uitdagingen van de werkgroep om u, lezer, op regelmatige wijze een boek te presenteren dat op positieve wijze bijdraagt aan het gesprek tussen christenen en moslims. Hieronder vindt u twee besprekingen van boeken die, ieder op hun eigen wijze, kunnen bijdragen aan dat gesprek. Soms hebben wij of mensen die onze cursussen bezoeken de indruk dat het gesprek met moslims zo traag op gang komt en dat wij de enigen zijn die er moeite voor willen doen. Dan is het relativerend en bemoedigend om te lezen, dat wij noch de enigen, noch de eersten zijn, die proberen begrip tussen mensen van verschillende godsdiensten te kweken en daartoe onze kleine steentjes te mogen bijdragen. Hieronder volgt de bespreking van een boek over een Vlaamse theoloog, arabist en islamkundige, uit de zestiende eeuw die alles op alles zet om zijn droom waar te maken: een vreedzame dialoog tussen christenen en moslims, en dat in een tijd waar de zwaarden wellicht nog harder kletterden dan vandaag.

Christenhond tussen moslims, Joris Tulkens, 2006, Houtekiet, Antwerpen/Amsterdam, ISBN 90 5240 9161

De titel van deze historische roman verwijst naar een scène uit het voorlaatste hoofdstuk van het boek. De hoofdfiguur, Nicolaes Cleynaerts, bevindt zich dan in het Marokkaanse Fez. Hij is uitgenodigd door een groep vooraanstaande heren. Maar daar waar dit soort ontmoetingen steeds opbouwend verlopen blijkt de stemming nu omgeslagen. Een jonge fanatieke Moor daagt Meester Cleynaerts uit door enkele grote twistpunten tussen de Islam en het Christendom als onverzoenlijk tegenover elkaar te zetten: Christus, profeet of zoon van God, de drie-eenheid of de eenheid van God. Deze ontmoeting, waarbij Nicolaes een 'christenhond' wordt genoemd, betekent voor Cleynaerts een keerpunt in zijn levensgeschiedenis.

Nicolaes Cleynaerts groeit op in Diest. Daar ontmoet hij op de kade een jonge zwarte scheepsknecht die als enige van zijn familie de zuiveringsacties van de christenen in Saragossa heeft overleefd. Deze jongen leert Nicolaes zijn eerste woordjes Arabisch en wekt zijn liefde voor deze taal die naast het Grieks, Latijn en Hebreeuws, zijn leven zal beheersen.

De roman biedt een helder inzicht in de tijd waarin ook namen als Erasmus en Luther klinken. Terwijl sommigen de deuren van het humanisme openen zijn er anderen, conservatief en onverdraagzaam, die diezelfde deuren weer willen sluiten. Deze strijd die in heel Europa wordt gestreden, wordt ook in Leuven uitgevochten. Cleynaerts ontmoet er zijn leermeester Jacobus Latomus, dezelfde die later het proces tegen bijbelvertaler William Tyndale zal leiden. Ondanks de uitgave van een befaamde Hebreeuwse en Griekse spraakkunst lukt het Cleynaerts niet in Leuven een leerstoel te bemachtigen. Dan is het met Colon Columbus, zoon van Christoffel, dat hij naar Spanje en Portugal reist. Gedurende vijf jaar verzorgt hij daar de opleiding van de jonge prins

Henrique. Vervolgens verblijft Nicolaes in Granada waar hij dankzij zijn leraar en vriend Kharuf niet alleen Arabisch leert maar ook in gesprek raakt over de islam en de koran. In 1540 vertrekt hij met Kharuf naar Marokko om daar de zeden en de gewoontes van de moslims te bestuderen. Dit alles met de bedoeling om daarna terug te keren naar Leuven en daar een cursus Arabisch op te zetten. Echter, de dingen lopen anders dan verwacht. Na de aanvaring met de fanatieke Moor en door tegenwerking van de Portugese consul moet Cleynaerts Marokko ontvluchten. Alles wat hem zo dierbaar was moet hij daarbij achterlaten: de verzamelde Arabische manuscripten en zijn vriend Kharuf. Afge-mat komt hij in Spanje aan. Daar blijkt dat zijn oprechte interesse voor de Arabische taal en de islam inmiddels is opgevat als ontrouw aan de Kerk. Nicolaes ontvangt het bezoek van Pedro del Cano, een Dominicaan in dienst van het Heilig Officie. Enige tijd later, in 1542 sterft hij in Granada in onbekende omstandigheden...

Deze roman is om meerdere redenen een aanrader. Ten eerste omdat het op toegankelijke wijze een uitstekend sfeerbeeld schetst van de tijd waarin de grote reformatoren optraden. Ten tweede omdat het diezelfde reformatoren plaatst in een brede beweging van vrijdenkers en humanisten, binnen en buiten de Kerk. Ten derde omdat duidelijk wordt hoe vrolijk maar ook hoe zwaar de strijd is van mensen die tegen de stroom in opkomen voor vrede en verdraagzaamheid. Ten slotte omdat het een hart onder de riem is van allen die vandaag de dag nog geloven dat vriendschap en respect geen grenzen kennen en doorheen dialoog willen werken aan een menselijker wereld.

Een andere vraag die we regelmatig krijgen is: ik zou best wel wat meer van de Koran willen weten, maar hoe kun je dat boek nu eigenlijk het beste lezen? Je kunt natuurlijk de eerbiedwaardige koranvertaling van F. Leembuis ter hand nemen en die lezen van koft tot koft, maar echt eenvoudig is die onderneming niet. Misschien biedt onderstaand boekje hulp voor een eerste opstap.

Koran en Bijbel in verhalen. Overeenkomsten tussen de heilige boeken. Marlies ter Borg, Unieboek, 2007, ISBN 978 90 475 0311 8

Het boekwerkje biedt een bloemlezing van verschillende Koran-en Bijbelverhalen die overzichtelijk naast elkaar zijn geplaatst en wel rond 18 verschillende thema's of personen die zowel in Bijbel als Koran voorkomen. Van de verhalen rond de Schepping, gaat het via Noach/Noeh, Maria/Marjam en Jezus/'Isa naar de verhalen over de vurige Hel en de Paradijstuinen om, niet per ongeluk, te eindigen met het thema Sjaloom, Vrede, Salaam (daarover hieronder meer).

De verschillende teksten worden, na een korte inleiding maar zonder enig commentaar, aan de lezer aangeboden in de veronderstelling dat zij voor zichzelf zullen spreken en de lezer zullen uitnodigen tot een vergelijk. Geen theologische pretenties dus, alleen de hoop dat het lezen van deze teksten een beginpunt zal vormen van dialoog of studie. De teksten zijn steeds redelijk kort en kunnen onafhankelijk van elkaar gelezen worden. Zo is het een boekje geworden dat je op een rustig moment eens ter hand neemt en dat je, al naar gelang je belangstelling, openslaat bij een welbepaald thema of klinkende naam. Voor mensen die de bijbelverhalen kennen vormt deze voorkennis een geweldige steun en vaste basis om ook kennis te nemen van teksten uit een heel andere godsdienstige traditie. Voor hen die de verhalen uit de Koran kennen vormen deze hopelijk een vaste basis van vertrouwen om nu ook kennis te nemen van wat in de oudere geschriften van de bijbel over dezelfde onderwerpen en personen wordt geschreven. Voor degene die graag de Koran zou lezen, maar niet weet hoe daaraan te beginnen, biedt dit boekje wellicht een goede opstap. Door te beginnen met verhalen en passages uit de Koran over zaken en personen die toch wel herkenbaar zijn, is een volgende stap naar minder bekende passages wellicht eenvoudiger te maken.

Het slothoofdstukje over Sjaloom, vrede, salaam, is anders van opzet dan de voorgaande. Hier geen indeling meer naar bronnen, geen uitspraken naast of tegenover elkaar, maar afwisselend onder elkaar. Bovendien wordt de bron weggelaten, aan de lezer de opdracht zich af te vragen uit welke hoek deze of gene uitspraak over vrede is (wel wordt de bron achterin het boekje opgenomen zodat u uw kennis kunt 'testen'). Zo wordt het lezen van dit boek een spel, dat u, waarom

niet, met mensen afkomstig uit de verschillende tradities zou kunnen spelen.

Het boek staat niet op zichzelf en dat maakt het nog meer bijzonder. Het maakt deel uit van een multimediaal project in samenwerking met de IKON en de Wereldomroep. Op de website www.bijbelenkoran.nl vindt u niet alleen de integrale tekst van het boekje maar zijn ook de teksten van de Bijbel en de Koran volledig gepubliceerd. Dit maakt het voor de lezer van het boekje betrekkelijk eenvoudig de teksten terug te plaatsen in hun eigen context.

Tenslotte moet gezegd dat er veel zorg is besteed aan het uiterlijk van het boekwerk. Het presenteert mooi en is zondermeer een waardig geschenk voor eenieder die graag het gesprek gaande houdt.

Ds. J. van Vooren is predikant in Vilvoorde

Protestantse Solidariteit

Protestantse Solidariteit ondersteunt programma voor verkrachte vrouwen in provincie Noord-Kivu in Kongo, uitgevoerd door de lokale baptistenkerk.

Een vrouw vertelt: "Ik werd verkracht samen met vijf andere vrouwen toen we naar de rivier gingen om water te halen. Ook mijn dochtertje van 6 werd niet gespaard. Sinds die dag spreekt ze niet meer. We hebben geen keuze, onze kinderen moeten eten en drinken dus we moeten elke dag ons leven wagen om water en voedsel te zoeken!"

Verkrachtingen op grote schaal zijn een oorlogswapen, gebruikt door alle oorlogspartijen in de oorlog die Kongo kent sinds 1996. Seksueel geweld is banaal geworden, ook militairen, politie en soms zelfs de burens bezondigen zich eraan. Vrouwen van alle leeftijden zijn slachtoffers van extreem seksueel geweld en ook mannen worden niet gespaard, er zijn steeds meer getuigenissen van verkrachte mannen en jongens. Meestal gaat de verkrachting gepaard met beroving van al wat de slachtoffers bezitten zoals gereedschappen, huisdieren, kledij, voedsel en worden hun hutten vernield. De gevolgen zijn verschrikkelijk. Verkrachte vrouwen worden in vele gevallen verstoten en in de steek gelaten door hun familie en staan er alleen voor, zonder huis, zonder inkomsten. Het gevaar op aids-besmetting en het risico om een kind te dragen van hun beul is groot. Na het misbruik volgt de vernedering, wanhoop, schaamte, gelatenheid, de geestelijke gezondheid van de slachtoffers wordt aangetast, depressies en zelfmoordpogingen komen veel voor. Velen hebben medische problemen, zware kwetsuren van de genitaliën, met dikwijls ernstige complicaties en onvruchtbaarheid tot gevolg. Sommigen moeten verschillende operatieve ingrepen ondergaan. Vrouwen durven hun agressor niet aan te klagen uit schrik voor wraak. Jonge meisjes verzwijgen meestal de verkrachtingen uit angst geen man meer te vinden. Wetten die de vrouwen moeten beschermen worden niet toegepast.

Een groep van vrouwelijke sociale assistenten, speciaal opgeleid voor dit programma, geeft psychische en morele ondersteuning aan de slachtoffers. Zij begeleiden de families om hen over te halen, hun familielid terug in hun midden op te nemen en niet te verstoten. Het project kreeg voor 2007 een financiering van de Waalse Gemeenschap van 70.000 Euro voor de periode van een jaar. Protestantse Solidariteit bracht zelf 10.000 Euro bijeen.

Het programma omvat volgende doelstellingen:

- de reïntegratie van de verkrachte vrouwen en meisjes in hun familie en gemeenschap;

- medische en psycho-sociale bijstand geven;
- strijd tegen aids en andere seksueel overdraagbare ziekten;
- het toekennen van microkredieten voor economische ondersteuning.

Tot nu toe werd er reeds een 300-tal vrouwen geholpen met medische en psychosociale hulp. Het programma voor microkredieten is in uitvoering. Vrouwen kunnen ofwel geld krijgen voor een handeltje ofwel krediet krijgen in natura zoals zaaigoed, een geit, enkele kippen of konijnen. Een voorbeeld van een gelukte bemiddeling is die van het koppel Veronique en Joseph. De dag dat zijn vrouw werd verkracht, bracht Joseph haar naar het hospitaal waar ze werd verzorgd. Joseph is echter alcoholist en werd beïnvloed door zijn vrienden, die oordeelden dat hij toch niet verder onder een dak kon blijven met een vrouw die zijn eer bezoedeld had door seks gehad te hebben met de vijand. Zo begon het conflict dat leidde tot de verstoting van zijn vrouw. Veronique werd geholpen door de sociale assistenten van het project, die samen met de moeder van Joseph, ook slachtoffer van een verkrachting, bij hem hebben gepleit om zijn vrouw terug te aanvaarden. Uiteindelijk heeft hij er in toegestemd en zijn ze terug samen. Veronique kreeg van het project een kleine lening om een handeltje op te starten, zij koopt rijst en suiker aan in het groot die ze op het lokale marktje verkoopt in kleine hoeveelheden. Met de opbrengst kan ze elke dag wat eten kopen voor de familie.

Er wordt nog gezocht naar kandidaat-financiers om het programma ook dit jaar voort te zetten want de nood is nog enorm. Het aantal verkrachtingen neemt steeds toe en de aanvragen voor hulp stijgen met de dag, de middelen zijn ontoereikend. Uw bijdrage is welkom op onze bankrekening: 068-0669010-28 met vermelding: "Hulp aan verkrachte vrouwen in Noord-Kivu".

In naam van de slachtoffers danken we u bij voorbaai !

Voor verdere informatie kan u terecht bij
 Protestantse Solidariteit,
 Brogniezstraat 46 , B1070 Brussel
 Marleen Verbeeck
 email m.verbeeck@solidariteprotestante.be
 Tel 02/510.61.80

Studiefonds: Ik help een kind

Uit dit studiefonds ontvangen jongeren van onze partnerkerk in Rwanda, de Presbyteriaanse kerk (E.P.R.) financiële steun voor hun middelbare studies. In Rwanda zijn er veel jongeren. 60% van de bevolking is onder de 15 jaar ! Velen hebben onze steun heel hard nodig omdat er veel zeer arme jongeren zijn in Rwanda, die geen familie hebben, die de kosten van hun opleiding kunnen betalen. Veel jongeren zijn wezen door de genocide in 1994 en door de ziekte aids, die nog alle dagen slachtoffers maakt. De hoogte van de steun is afhankelijk van de kosten van schoolgeld, -materialen en -uniform. Maar vooral of een jongere bij familie kan wonen of op een internaat van de school moet verblijven.

Egide Mariragabo

Streefbedrag ruimschoots gehaald!

In Rwanda is in januari het nieuwe schooljaar begonnen! Dankzij uw bijdragen in 2007 kan weer een aantal jongeren uit de lange lijst van kandidaten verder leren na de lagere school. Zo'n 30-tal eerstejaars zullen blij zijn dat zij door hun diaconie uitgekozen zijn om door "Ik help een kind" gesteund te worden tijdens hun middelbare studies. Anderen blijven we steunen na hun overgang naar een nieuw leerjaar. En degenen, die geslaagd zijn na hun eindexamens zullen de school verlaten.

We vinden het fijn om te kunnen vertellen, dat ons streefbedrag voor 2007 van **30.000 €** gehaald is!

Er is in dit 10-jarig jubileumjaar **40.656,36 €** binnengekomen! Een fantastisch record! Hartelijk dank aan alle donateurs die ervoor hebben gezorgd dat we de 295 jongeren, die we tot nu toe steunden, ook kunnen blijven steunen. En dit jaar zullen dat er zeker meer zijn gezien de record-opbrengst!

Bijdrage uit de postzegelactie

In sommige gemeenten worden postzegels verzameld. Mevr. Lydia Villegas verzamelt deze en behandelt ze om ze vervolgens te verkopen ten bate van het studiefonds. Hartelijk dank aan alle verzamelaars van postzegels, en -kaarten. In het voorbije jaar heeft de verkoop meer dan 1.000 € opgebracht. Hopelijk kan ook in 2008, dankzij aller hulp een zelfde bedrag gehaald worden. Mevr. Villegas willen we ook vanaf deze plaats bedanken voor al haar werk en inzet.

Greet HESLINGA

U kunt uw bijdrage storten op:

Rek. nr. 125.9302045.30
van Protestantse Solidariteit,
Brogniezstraat 46,
B-1050 Brussel
o.v.v. 'Ik help een kind'
(Fiscaal attest vanaf 30 Euro)

Contactpersoon:

Jean Lenders
Tel. 03-666.24.99
E-mail: ikhelpeenkind@vpkb.be

Ik help een kind

Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid

Inaugurele rede Prof. Erbele

Prof. dr. Dorothea Erbele-Küster, de nieuwe hoogleraar oudtestamentische vakken aan de FPG, aanvaardde haar ambt met het uitspreken van een inaugurele rede op vrijdagmiddag 25 januari 2008 in de Museumkerk in het centrum van Brussel onder de titel 'Mens, eet deze boekrol op - over de verhouding van schrift, taal en lichaam'. De titel is een citaat uit Ezechiël 3, dat wil laten zien, dat taal lichamelijk is en met het lichaam moet worden begrepen: lezen als eten. Met de ondertitel van haar oratie onderstreepte prof. Erbele het programatische en zintuiglijke karakter van de verhouding tussen schrift, taal en lichaam. Deze verhouding heeft twee dimensies. Taal wordt ten eerste lichamelijk beleefd en taal vormt ten tweede het lichaam. Met andere woorden, niet slechts de ogen moeten met de schrift worden verzadigd, maar ook de buik en de maag. De boekrol wordt dan volkomen één met de mens.

Themanummer NTT

Het Nederlands Theologisch Tijdschrift (NTT) van november 2007 is gewijd aan het thema godsdienstwetenschap in het middelbaar onderwijs, meestal gegeven onder de noemer godsdienst/levensbeschouwing (G/L). Hoewel dit vak vooral vanuit Nederland wordt belicht gaat de reikwijdte van de bijdragen verder dan de Nederlandse landsgrenzen. Maatschappelijke ontwikkelingen zoals voortgaande secularisatie en opleving van religie - 'religie is als een vuur' - leiden tot inhoudelijke veranderingen in het vak G/L. Jodendom, islam, hindoeïsme en boeddhisme hebben een meer prominente plaats gekregen in het rooster. Teleurstellend is dat deze evolutie niet zorgde voor een intensieve samenwerking tussen godsdienstwetenschappers en schrijvers van lesmateriaal. In dat materiaal worden (nog steeds) vastgeroeste ideeën en vooroordelen gepropageerd en is serieuze kennis van zaken niet zelden afwezig. Toch is het van belang dat het vak G/L op alle Europese scholen

voor voortgezet onderwijs wordt gegeven, onder meer vanwege de toenemende complexiteit van religies en levensbeschouwingen in de Europese samenlevingen. Verder omdat de rol van de traditionele religieuze instituties in de overdracht van religieuze kennis aan volgende generaties zwakker wordt. Een derde reden is dat een niet gering aantal sociale conflicten vaak gepaard gaat met allerlei uitingen van geweld, die zouden zijn gerelateerd aan religieuze kwesties. Twee casestudies beschrijven de plaats van G/L (religion) in het middelbaar onderwijs, respectievelijk in Denemarken en Frankrijk en twee lesgevers vertellen van hun ervaring met het geven van godsdienstonderwijs op school. In een (godsdienst-)pedagogisch nawoord worden de artikelen van commentaar voorzien, uitgaande van de stelling dat het in de klas van belang is 'to teach in, about and from religion'. Dit themanummer zet aan tot zelfreflectie en zelfkritiek. Het is zeer geschikt voor het verkrijgen van (meer) inzicht in en (meer) kennis van het vak G/L. De artikelen hebben veel te bieden; de vakdocenten kunnen er hun voordeel mee doen. Enige bijscholing en theorievorming is nooit weg. Losse nummers van NTT zijn te verkrijgen bij Boekencentrum uitgevers in Zoetermeer, Nederland en kosten € 14,00 of € 15,80 incl. porto.

Adressen:

BUREAU FACULTEIT voor PROTESTANTSE GODGELEERDHEID
 Secretariaat: mevrouw Anne Joué
 Bollandistenstraat 40 (bij metrohalte Merode,
 Montgomery of Thieffry + 5 min. te voet)
 B-1040 BRUSSEL
 (tel. 02-735.67.46 / Fax 02-735.47.31).
 Website : www.protestafac.ac.be
 Emailadres : info@protestafac.ac.be

Kerkelijke apartheid: nog altijd?

Toen ik op bezoek was bij de Zuidafrikaanse Raad van kerken (SACC) in een indrukwekkend kantoorgebouw, genoemd 'Khotso house' (= huis van vrede), moest ik aan 20 jaar geleden denken. Toen ben ik ook in dat Khotso house geweest en ben ternaauwernood ontsnapt aan een terroristische aanslag van de regering om een bom onder dit kantoorgebouw te leggen. De regering deed of zij er niets van wist (dat bleek pas later) en nam alle dossiers van de SACC in beslag: zij waren toen (1988) de meest gevaarlijke tegenstander van het apartheidsregime! Zij hadden invloed op bijna 20 miljoen zwarte christenen. Bisschop Tutu, dr. Beijers Naudé, dr. Frank Chikane waren allemaal sterke leiders geweest van die SACC. De toenmalige regering was bang en wilde hen zo 'pakken'. Zij, als raad van allerhande zwarte kerken (geen één witte kerk was lid), waren de sterkste tegenstrevers om uiteindelijk apartheid en racisme officieel te doen vallen.

Egbert ROOZE

Raad van Kerken: 20 jaar later

Ik zeg wel 'officieel', want de strijd was bij lange na niet gestreden na de afschaffing in 1990. Ik kwam bij mijn bezoek nu een rapport tegen van 2 jaar geleden met als titel *"Transcending Racism in Church and Society"*. Onthutsend en shockerend was dit: we dachten toch dat het 'allemaal beter' ging?

Op de vraag naar alle lidkerken over het huidige gehalte aan racisme kwamen er 239 antwoorden terug. Dit is nog niet eens de helft van de kerken, die heeft gereageerd. Misschien omdat ze 'geen interesse' hadden en 'weinig verandering' aan te geven hebben, zo meldt het rapport. 58% van de antwoorders vindt dat er wel 'wat' veranderd is, 33% ziet nauwelijks verandering en voor 9% hoeft er zelfs niets te veranderen! Wat ook nog bleek was dat:

- de salarissen van blanke en zwarte predikanten soms ver uit elkaar lagen, zelfs als zij in dezelfde kerk werkten;
- de meeste lokale kerken helemaal geen mix hebben van zwart en blank;
- zowel in de Lutherse als in de Gereformeerde kerken er nog echt een scheiding bestaat tussen de zwarte en blanke afdelingen.

Nederduitsch Hervormde Kerk (NHK)

Deze uitsluitend blanke kerk spant de kroon:

- volledig gesplitste blanke en zwarte 'afdeling' met andere naam;
- aparte theologische opleiding;
- verbod aan de witte predikanten om een interracial huwelijk in te zegenen;

- de NHK had een artikel 3 in hun kerkorde, waarin zij verboden dat een zwarte lid kon worden van hun kerk. Na de afschaffing is dat omgezet - dat is puur racisme en mocht niet meer van de staat - in een Ordonnantie 4, waarin staat dat zij een Afrikaner 'volks'kerk zijn. Dus enkel voor het 'volk' van de blanke Afrikaners.
- Een dominee heeft geprobeerd zijn plaatselijke kerk multiraciaal te maken, maar dit project is vanwege een synodebeslissing moeten stoppen.
- De NHK heeft lidmaatschap van de WARC aangevraagd. Eén van de voorwaarden was dat ze ook 'schuld' moest bekennen als ondersteuner van de apartheid, ook theologisch. De NHK heeft in haar synode van september 2007 gewaagd dit te doen: *nu nog schuld bekennen is mosterd na de maaltijd! Dat hoeft niet meer!*

De Gereformeerde familie

De Nederduitse Gereformeerde Kerk (NGK) was de belangrijkste pijler voor het apartheidsregime. Zij hebben wél schuld bekend, apartheid als een 'ketterij' verklaard en beloofd om naar eenheid te streven binnen hun eigen verdeelde kerkfamilie. Onze zusterkerk, de Verenigende Gereformeerde Kerk (VGK), heeft zich verenigd met zwarten en kleurlingen en de blanken en heeft de Indiërs-kerk gevraagd om mee te stappen in de vereniging. Dit is nog altijd niet zo: blank, Indiër, zwart en bruin is nog steeds opgedeeld in gescheiden kerken. Een aanfluiting voor de gereformeerde familie. De Belhar-belijdenis, door onze VPKB ook aanvaard, als een getuigenis dat God over de rassen en kleuren

heen, de ene God is die ons allen bindt, is nog steeds niet aanvaard door de blanke NGK en de Indiër-kerk !

Ja, van de verworvenheden en privileges die de NGK gehad heeft tijdens de apartheid, hebben de blanken nauwelijks iets teruggegeven (restitutie!).

Er is hoop

Voor al in de West-Kaap is er wél toenadering. Er is zelfs één kerk (in Wynberg, van de voormalige voorzitter van de VGK, ds. James Buys) die alle diensten nu samen houdt met de blanke NGK, alle catechese en pastoraat. Ze hebben nog wel een gescheiden kerkenraad voor sommige zaken, maar het meeste doen ze samen. Ook een Ring (klein district) heeft besloten tot vergaande samenwerking. Prachtig is dat. Er beweegt iets, eindelijk, maar er moet nog veel losgelaten worden. Hoe kan je anders een getuigenis zijn in dit nieuwe Zuid-Afrika ?!

Laten we blijven bidden voor onze zusterkerk, de VGK, en al de inspanningen die zij doen om de scheidingen te overbruggen!

Dr. Egbert Rooze is predikant in Antwerpen-Noord.

In het kader van het partnerschap tussen de VPKB en de Verenigde Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika was dr. Egbert Rooze uit de gemeente Antwerpen-Noord vanaf 20 juni 2007 voor drie maanden op werkbezoek in Zuid-Afrika. Na een eerste algemeen verslag vindt u hierboven een derde column met persoonlijke ervaringen.

Vrijwilligersjobs.be

De website Vrijwilligersjobs.be en HulpOrganisaties.be zijn constant op zoek naar leuke artikels die het vrijwilligerswerk promoten. We hopen dat kandidaat-vrijwilligers zich in de verhalen herkennen en hierdoor zelf de stap zetten om zich bij een hulpdienst als vrijwilliger aan te melden. Helpt u mee ? Mensen zoeken ook via internet naar vrijwilligerswerk.

Wij willen u helpen om kandidaat-vrijwilligers makkelijker te rekruteren. Daarom is het belangrijk dat ook uw hulpdienst gratis reclame voor zichzelf maakt en potentiële vrijwilligers aanspreekt.

De getuigenis van één van uw vrijwilligers of uw hulpdienst is daarom belangrijk. Het kan kandidaten een beter inzicht geven waarom iemand vrijwilligerswerk doet, wat men ervan kan verwachten en waarom het leuk is.

We willen meer brengen dan het 100ste verhaal over “het verrijkt mijn leven” of “ik wil mensen helpen”. Vraag daarom eens bij uw vrijwilligers wat hen bezig houdt, vertel ons wat voor vrijwilligerswerk zij zoal kunnen doen en waarom zij het vol houden?

Op HulpOrganisaties.be zijn al enkele tientallen leuke getuigenissen opgenomen die het vrijwilligerwerk vaak vanuit een andere invalshoek bekijken en mensen kunnen aanspreken. Bekijk ze eens in onze rubriek “jobs” (beschikbaar vanop de homepage) en laat u inspireren.

Stuur ons uw getuigenissen door:

wilt u uw vrijwilligerswerking even toelichten ? Wilt u één van uw vrijwilligers laten vertellen waarom hij of zij zich al een hele tijd voor uw organisatie inzet ? Wilt u duidelijk maken waarom mensen zich voor het goede doel blijven inzetten of wilt u via dit kanaal extra mensen rekruteren ? Stuur dan beslist uw ervaringen door.

In elk artikel wordt er verwezen naar uw organisatie en eventuele website. Een foto plaatsen is eveneens mogelijk.

Meer info:

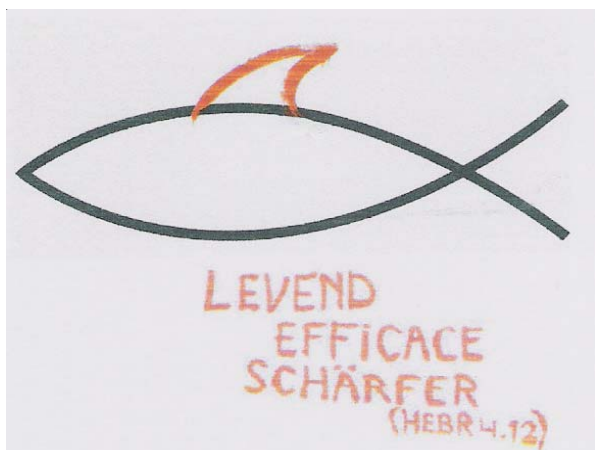
Vrijwilligersjobs.be en HulpOrganisaties.be

Michel Piedfort

Italiëlei 46 b8 – 2000 Antwerpen - info@hulporganisaties.be
<http://www.hulporganisaties.be>

Algemene Kerkvergadering 2008

Levend, krachtig, scherper

Thema

'Levend, krachtig, scherper', zo luidt het thema van de Algemene Kerkvergadering van 2008. Dit thema, dat via de Duitse *Kirchentag* uit Hebreeën 4:12 genomen is, ligt vlot in de mond en roept verwachtingen van een levendig geheel op. Het doel van dit artikel is om de bijbeltekst waar het thema uit voortkomt te bekijken als ondergrond of achtergrond van wat de AKV zal bieden.

De tekst waaruit het thema komt, luidt in de NBV: *'Want levend en krachtig is het woord van God, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden.'*

De schrijver heeft het dus over het woord van God dat hij levend en krachtig en scherper dan een zwaard noemt. Bij dat woord van God denkt hij aan de Bijbel (het Oude Testament) en dan concreet aan een gedeelte van Psalm 95 (vers 7d-11). Die verzen heeft hij in het voorgaande (vanaf 3:7) een aantal keren geciteerd en op de typische letterlijk-vrije Joodse wijze uitgelegd. Psalm 95 brengt het gebeuren uit Numeri 14 in herinnering: het volk Israël dat op de rand van het beloofde land staat, maar onder invloed van de tien angstige verspieters koppig weigert om de HEER te vertrouwen en terug wil naar Egypte. Daarom mogen ze uiteindelijk het land (de rust) ook niet binnengaan.

De schrijver trekt een parallel tussen die generatie van de uittocht en zijn lezers (een joodse gemeenschap van volgelingen van Jezus) die onder druk leven om hun geloof in Jezus op te geven en daarmee ook de beloofde rust van Gods toekomst dreigen te verliezen. En met behulp van de woorden uit Ps 95 zegt hij tegen hen: Laat dat wat de generatie van de uittocht heeft gedaan en is overkomen jullie nu niet gebeuren. Hou het geloof vol !

Helderheid over waar we staan

Op deze wijze is voor de schrijver het woord van God levend en krachtig. De Bijbel blijft niet een heilig woord van vroeger, maar wordt relevant vandaag en stelt de hoorders nu voor een beslissing - 'heden, als u zijn stem hoort' zegt Ps 95. Het woord van God heeft kracht, zodat het iets uitwerkt en in beweging zet. Ik vind dat een machtige zaak: dat die eeuwenoude woorden nog steeds levend zijn en ons aanspreken en veranderen. Dat zet de schrijver nog wat scherper aan met het rauwe beeld van een zwaard dat in een lichaam dringt. Het woord dringt scherper dan een zwaard door tot het diepste van onze persoonlijkheid en brengt daar scheiding aan in onze gedachten en overwegingen, zodat de diepere motieven en achtergronden van ons leven duidelijk worden. Zo geeft het woord ons helderheid over waar we staan en dringt het ons tot een beslissing voor het aangezicht van God.

Doordringend en beslissend

Het beste voorbeeld is misschien wel het leven en spreken van Jezus, zoals we dat in de Evangelien leren kennen. Jezus was immers het levende woord van God onder ons (Heb 1:2).

Wie in aanraking komt met Hem, botst op een persoon en woorden waar we niet omheen kunnen en die diep doordringen tot in de kern van ons leven. Neutraliteit is niet mogelijk. Wij moeten beslissen wat wij met Jezus en zijn woorden doen. Als we neutraal willen blijven,

zijn we tegen, zoals Hij dat zelf zei: 'Wie met Mij niet is, die is tegen Mij' (Mt 12:30). Het Woord van God, in persoon en in boek, is dus doordringend en beslissend.

Bijbeltekst vandaag

Tenslotte een stap van de bijbeltekst naar onze tijd. Deze woorden staan naar mijn gevoel nogal haaks op de huidige Westerse manier van denken en leven, waarbij een neutrale en afstandende houding op levensbeschouwelijk en ethisch vlak belangrijk is, levenskeuzes vaak lang worden uitgesteld en we veel oog hebben voor het ingewikkelde en zaken die niet zo zwart-wit zijn. Wij horen als mensen van deze tijd het woord van God en zijn geroepen om het vandaag door te geven aan anderen. Dat vind ik spannend. Komt de scherpheid van het woord nog – als een zwaard – in onze oren en harten? En hoe kunnen we de bijbelwoorden lezen en vertolken, zodat ze ook vandaag weer als levend en dringend worden ervaren? Met deze vragen, opgeworpen door de thematekst, ga ik vol verwachting naar de AKV.

Johan Visser is vicaris in
Antwerpen-Oost

Elkaar ontmoeten rond het Woord...

De AKV 2008 nodigt uit

De Algemene Kerkvergadering 2008 vindt plaats op

Zaterdag 26 april

In het Provinciaal Vormingscentrum Malle
Smekenstraat 61
2390 Malle

Het thema "Levend, krachtig, scherper" komt uit Hebréeën 4:12 en wil ons doen nadenken over het Woord. Deze drie woorden zetten tegelijk ook de krachtlijnen voor een boeiende ontmoetingsdag.

Vanaf 9u30 wordt u muzikaal welkom geheten en om 10u zetten we officieel in met een liturgisch moment.

Zowel in de voor- als in de namiddag is er gelegenheid om deel te nemen aan allerhande workshops. Een greep uit het aanbod: bijbelstudie, eco-spiritualiteit, Protestantse Sociale Centra aan het woord, geloofsopvoeding van de kinderen (gericht op kindernevendienstleiding), ontwikkelingssamenwerking, cartoonzoektocht, wandelen, Afrikaans dansen, creatief schilderen, zang, bibliodrama en nog veel meer.

We sluiten af met een feestelijke viering om 16u.

Inschrijven kan op akerkv@gmail.com. Gelieve ook te vermelden of u aan 12,50 euro een volledige warme maaltijd (ook vegetarisch) wenst.

Kinderen van 8 tot 12 jaar kunnen al van de vrijdagavond blijven slapen. Voor hen is een leuk programma voorzien. Ouders mogen uiteraard meekomen (kinderen 11 euro, volwassenen 13 euro, ontbijt inbegrepen). Inschrijven kan op ovv@vpkb.be of 03 226 91 95.

De hoop redt

Pieter Bouman

Encycliek voor de RKK

Deze 2de encycliek van paus Benedictus XVI grijpt aan het begin terug op Paulus' brief aan de Romeinen : "In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien, waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn." (Rom. 8 : 24). Doorheen de encycliek kun je ook de

bereid om u te verantwoorden" (1 Pet. 3 : 15) vind ik die binnenkerkelijke beperking van de geadresseerden wat merkwaardig. De encycliek onderstreept immers heel terecht dat het christelijk geloof een vaste hoop is en nodigt ook nadrukkelijk uit tot "hoop", spreekt in dat kader van een "onzichtbare realiteit" en van "eeuwig leven". Waarom dan die beperking.

St. Pietersplein Rome

bekende tekst van Hebrëen 11 : 1 meehoren : "Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien." De encycliek richt zich tot bisschoppen, priesters, diakenen, allen die gewijd zijn en tot gelovige leken. Met andere woorden, gezien de woordkeus, de encycliek spreekt de eigen kerkelijke gemeenschap aan, de Rooms-Katholieke-Kerk. Ik behoor niet tot die Kerk, al denk ik wel katholiek te zijn, maar ik neem aan dat ik mee-lezen mag en daar de encycliek gepubliceerd is - een publiek stuk is - ook mag reageren.

Op grond van Petrus' brief : "Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft, gebaseerd is, wees dan steeds

Stijl en argumenten

Een andere opmerking betreft stijl en argumenten. De schrijfstijl van deze paus-theoloog en paus-wereldcatecheet is helder en duidelijk, zijn argumentatie is echter toch voor het overgrote deel Europees-cultureel bepaald. Hoe lezen Afrikaanse en Aziatische medechristenen dit document ? Gezien het feit dat de Rooms-Katholieke Kerk voor ruim 2/3 buiten Europa leeft en groeit, zou wat meer aandacht voor verschillende culturen en levenssituaties extra voed-

sel kunnen geven aan de hoop van christenen. Ter ondersteuning van de theologische argumentatie beroept de paus zich herhaaldelijk op de Bijbelse traditie, vooral Paulus en de kerkvaders : Ambrosius van Milaan, Augustinus, Maximus de Belijder maar ook Bernard van Clairvaux en anderen. Ik mis echter verwijzingen naar één van de belangrijkste teksten van het IIde Vaticaans Concilie *Vreugde en hoop* of *Gaudium et spes* (1965). Ik vind wel talrijke verwijzingen naar de *Catechismus van de Katholieke Kerk* (1995), een werk dat, als ik mij goed herinner, door het wereldepiscopaat niet onverdeeld gunstig is ontvangen en als plan indertijd door de concilievaarders zeer kritisch werd beoordeeld.

Ik vind geen beroep op hedendaags theologisch den-

ken, vreemd omdat juist in veel modern theologisch denken goede aanzetten te vinden zijn voor geloof en hoop. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de theologie van de bevrijding, door Ratzinger enkele jaren geleden, als medewerker van Johannes Paulus II, tot stilzwijgen gebracht. De beperking tot de kerkvaders en de middeleeuwen snijdt een heel stuk theologisch denken af alsof de bijstand van de Heilige Geest “u te onderwijzen al wat ik gezegd heb”, tot een tijd beperkt zou zijn!

Ook de “buren” uit de oecumene worden in dat verband vergeten. Als theoloog moet paus Ratzinger toch het boek van de protestantse theoloog Jürgen Moltmann kennen *Theologie van de hoop*. Waren Moltmann en Ratzinger niet ook een tijd collega's in Tübingen? In de encyciek vind ik verwijzingen en debat met Theodor Adorno en Karl Marx maar niet met Ernst Bloch en zijn belangrijk boek *Das Prinzip Hoffnung*.

Leren leven vanuit de hoop

Een belangrijk deel van de encyciek (paragraaf 32 tot 48, ruim 1/3 van de tekst) is gewijd aan het leren leven vanuit de hoop: het gebed, leren leven met lijden, hoop en “laatste oordeel”. Het gebed helpt je om te groeien in geloof en liefde voor God. Het vrije gebed kan natuurlijk in deze context, maar de paus verkiest het bidden in gemeenschap. Bidden via en in de liturgie, begeleid door de kerk. Het vrije gebed leidt al te gemakkelijk tot individualisme, tot steriliteit.

Het beroep op het belang van de kerkelijke gemeenschap komt meerdere malen terug, in het kader van het heil of redding/gered worden, in het kader van een “eeuwig leven”. De paus waarschuwt voor een individualistische heilsopvatting want geloof en hoop omvatten ook anderen. We “hopen” ook voor/met anderen. Leren aanvaarden dat leven ook lijden is/kan zijn, eigen lijden en lijden van anderen, leren mee-lijden en in dat alles vasthouden aan hoop en geloof.

Het laatste oordeel

Levend in een tijd waarin “laatste oordeel” en “laatste dingen” in veel kerkelijke tradities wat op de achtergrond zijn geraakt (we laten het nogal eens over aan sektarische milieus) is de grote aandacht voor het “laatste oordeel” - paragrafen 41 tot 48 - als deel uitmakend van de hoop van de gelovige opvallend. De paus onderstreept in deze paragrafen, dat God een rechtvaardig God is. Zijn rechtvaardigheid, Gods recht doen, behoort wezenlijk tot God. Maar de rechtvaardige God is ook de barmhartige en liefdevolle. Als gelovigen en christenen weten we weliswaar niet in detail wat op ons toekomen zal, maar we “weten dat ons leven niet eindigen zal in een leegte”.

Marxisme

Jammer is ook nu weer een veroordeling van Verlichting, van de “moderne wereld”, van het relativisme, veroordeling van een wetenschap-zonder-geloof, van een ethiek, respectvol voor het individueel geweten alsof dat alles alleen gezien kan worden als een aanslag op geloof en hoop, als een ontkenning van de mens. Het marxisme wordt veroordeeld ondanks Marx' respect voor de mens als menselijk wezen, maar de enige theorie die tot op heden de mens in de plaats van God stelde via het uitverkoren ras - de ideologie van het nazisme - wordt niet genoemd.

Relativisme

Illustratief hiervoor is de pauselijke aanklacht op zondag 1ste Advent tegen het “relativisme” van onder andere organen van de Verenigde Naties. Het betrof abortus en anticonceptiemiddelen. Het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen stelt in vluchtelingenkampen voorbehoedsmiddelen ter beschikking, ter voorkoming van ongewenste zwangerschappen in reeds buitengewoon moeilijke leefsituaties, in het kader van de bestrijding van aids. Er is een felle botsing met Amnesty International, nu deze organisatie vraagt of ook niet het recht op een veilige abortus tot de fundamentele rechten van de vrouw behoort. Benedictus XVI kan niet aanvaarden, dat internationale organisaties weigeren, slechts dat ethisch aanvaardbaar te maken wat door het pauselijke magisterium als zodanig gedefinieerd is.

Hoe moet het dan verder met al die wetenschappers, gelovigen ook in katholieke universiteiten, die in hun dagelijks leven wetenschappelijk bezig zijn, bijvoorbeeld de faculteit voor geneeskunde. Zij kunnen toch niet gezien worden als bijdragend tot een antichristelijke moderniteit?

In zijn boodschappen voor Kerstmis en voor de Dag van de Vrede, 1 januari 2008, riep de paus op tot respect voor en hulp aan de mensenfamilie met sterke accenten op sociale aspecten, problemen van leefmilieu, uitbuiting van de Derde Wereld, ontwapening. Welcome accenten, die echo's oproepen van enkele grote sociale encyclieken van zijn voorgangers.

Dr. Pieter Bouman is emeritus-predikant.

Kom over de brug

Jelle BROUWER

Verschillende keren ben ik erlangs gereden. Het Witte Kinderbos. Aangelegd in de middenberm van de E19, tussen Mechelen en Vilvoorde. Een geheimzinnig bordje zonder veel uitleg gaf aan, waar het zich bevond.

Pas veel later werd mij verteld, waar dat bos eigenlijk voor stond. Dat het was aangelegd in de tijd van verdriet en verontwaardiging rondom de affaire-Dutroux. Maar niet alleen als protest. Ook om ons allemaal op onze verantwoordelijkheid te wijzen. Om ons eraan te herinneren, dat onze keuzen van invloed zijn op de wereld, waarin onze kinderen moeten leven. Dat het ook van ons afhangt, of dat een veilige wereld zal zijn. Een wereld waarin wordt gekozen voor het leven, ook

van kwetsbare mensenkinderen. En het is goed om daar telkens aan te worden herinnerd door een levend monument.

Wie nu langs de E19 rijdt, ziet geen bos meer.

Het heeft moeten wijken voor de aanleg van de spoorlijn Antwerpen-Zaventem. Zo gaat dat soms in onze wereld.

Maar dat is niet het eind van het verhaal. Er is een nieuw Witte Kinderbos aangeplant, in de buurt van Houtem (Vilvoorde). Een blijvend monument voor alle verdwenen, vermoorde en verongelukte kinde-

ren. Een blijvend teken van de inzet die van ons gevraagd wordt. Maar ook gewoon een plek om te wandelen en te spelen.

We moeten wel voorkomen, dat het bos enkel een *stille* getuige gaat zijn. Dat mensen die voorbijkomen zich verwonderd blijven afvragen, waarom dit bos de naam 'Witte Kinderwandelbos' draagt, zonder daarop ooit antwoord te krijgen. We moeten niet vergeten, maar blijven gedenken. Om aan wat er is gebeurd zin te ontleenen voor het leven van nu en perspectief op de toekomst.

Daarom wordt er op zondag 30 maart een fietstocht georganiseerd, vanaf het monument voor de vermoorde, vermiste en verongelukte kinderen op de Grote Markt in Mechelen tot in het Witte Kinderwandelbos in Houtem. Om te laten zien, dat er kinderen en jongeren zijn, die vragen om een veilige wereld om in te leven. Om te laten zien, dat er volwassenen zijn, die geven om hun veiligheid en die hun een onbezorgde jeugd gunnen. En dat die inzet alle taalgrenzen en verschillen in levensovertuiging overstijgt.

In Houtem worden speciaal de 12-jarigen in de schijnwerpers gezet. Zij zullen de brug overgaan van kindertijd naar jongvolwassenheid. Het zal mee van hen afhangen, hoe de wereld van de toekomst er zal uitzien. We willen daarom juist hun een boodschap van hoop meegeven. En we zouden graag zien, dat zij zelf tekenen van hoop zullen worden.

Ik hoop velen van u te zien bij dit grote "Kom over de Brug"-gebeuren. Om te tonen, dat dit soort zaken ook protestanten ter harte gaat. Of anders gewoon om de gezelligheid bij het kampvuur of het optreden van Jean Bosco Safari.

Meer informatie via www.vbv.be en in de folder, die binnenkort per e-mail wordt toegestuurd.

Ds. Jelle BROUWER is predikant in Mechelen-Noord

“Zeg mij hoe je commentaren zijn en ik zeg je wie je bent.”

In memoriam prof. dr. J.T. Nielsen

Guy LIAGRE

Op dinsdag 18 december 2007 overleed professor em. Jan Nielsen. Hij werd geboren op 24 oktober 1926 in Dordrecht. Wie hem meemaakte als hoogleraar aan de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid te Brussel, zal hem niet snel vergeten. Gepromoveerd in 1968 op een studie over de Christus-Adam typologie bij kerkvader Ireneus van Lyon, doceerde hij Nieuwe Testament en Patristiek.

Als de dag van gisteren herinner ik mij zijn accurate begeleiding bij de voorbereiding van de hogere studies. De horizon moest voor wie wilde doctoreren breder. En dus kreeg ik de opdracht om over zes op dat moment bekende nieuw testamentische inleidingen, onder andere van Rudolf Bultmann, Edward Schillebeeckx en Joachim Jeremias, een scriptie te schrijven. Meerdere maanden hard werken en intensief lezen, maar de horizonverbreding kwam er wel!

Als docent in Brussel vervulde hij ook in de bekende serie ‘De prediking van het Nieuwe Testament’ een commentaar op Matteüs, op Lucas, op Handelingen en 2 Korintiërs. “Nielsen” is voor wie zich ter voorbereiding op het zondagse menu over deze bijbelboeken buigt, tot op vandaag een begrip. Op hem was het parool van toepassing: “Zeg mij hoe je commentaren zijn en ik zeg je wie je bent!” Zijn bijbelse commentaren waren – en zijn! – filologisch loepzuivere pareltjes van uitlegkunde. Geen grote theologie, maar een close-reading onder het scalpel van de filologische en exegetische rede. En dat alles met slechts één doel voor ogen: de prediking van het evangelie in de gemeente.

Zijn Belgische periode ging ook op een ander vlak niet ongemerkt voorbij. Jan Nielsen was na de professoren G. van Leeuwen en G. Goedhart jarenlang de afgevaardigde van de Faculteit in de commissie voor het predikambt. Als oud-voorzitter herinner ik mij een man met luisterbereidheid en een groot hart voor de realiteit van het kerkenwerk aan de basis. Naast hoogleraar bleef hij immers ook predikant. Bijna een kwart eeuw diende hij de Doopsgezinde Gemeenten, aanvankelijk in Warns, later ook in Stavoren en Hindeloopen en tenslotte in Leeuwarden. Dat tijden veranderen blijkt uit het feit dat drie plattelandsgemeenten ook betekende driemaal pre-

ken, drie kerkenraden en drie catechesegroepen. Alles ging bovendien aanvankelijk als “eenzame fietser tegen de wind” per fiets of per bromfiets. Pas na enkele jaren kreeg Nielsen de beschikking over een auto.

Van 1962 tot 1991 was hij naast predikant ook leraar Hebreeuws aan het Stedelijk Gymnasium te Leeuwarden en van 1969 tot 1985 docent filosofie aan de Noorderlijke Hogeschool in deze stad. Daar is hij na zijn benoeming in België ook blijven wonen en uiteindelijk gestorven.

dr. Guy LIAGRE is synodevoorzitter

Colofon

Verantwoordelijke uitgever

Dr. Guy Liagre

Redactieteam

Judith van Vooren, Bea Smetryns-Baetens, Ernst Veen
Dick Wursten

Adressen

Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel
tel.: +32-(0)2-511 44 71
fax.: +32-(0)2-511 28 90
E-mail: kerkmozaiek@vpkb.be
<http://www.protestanet.be/VPKB>

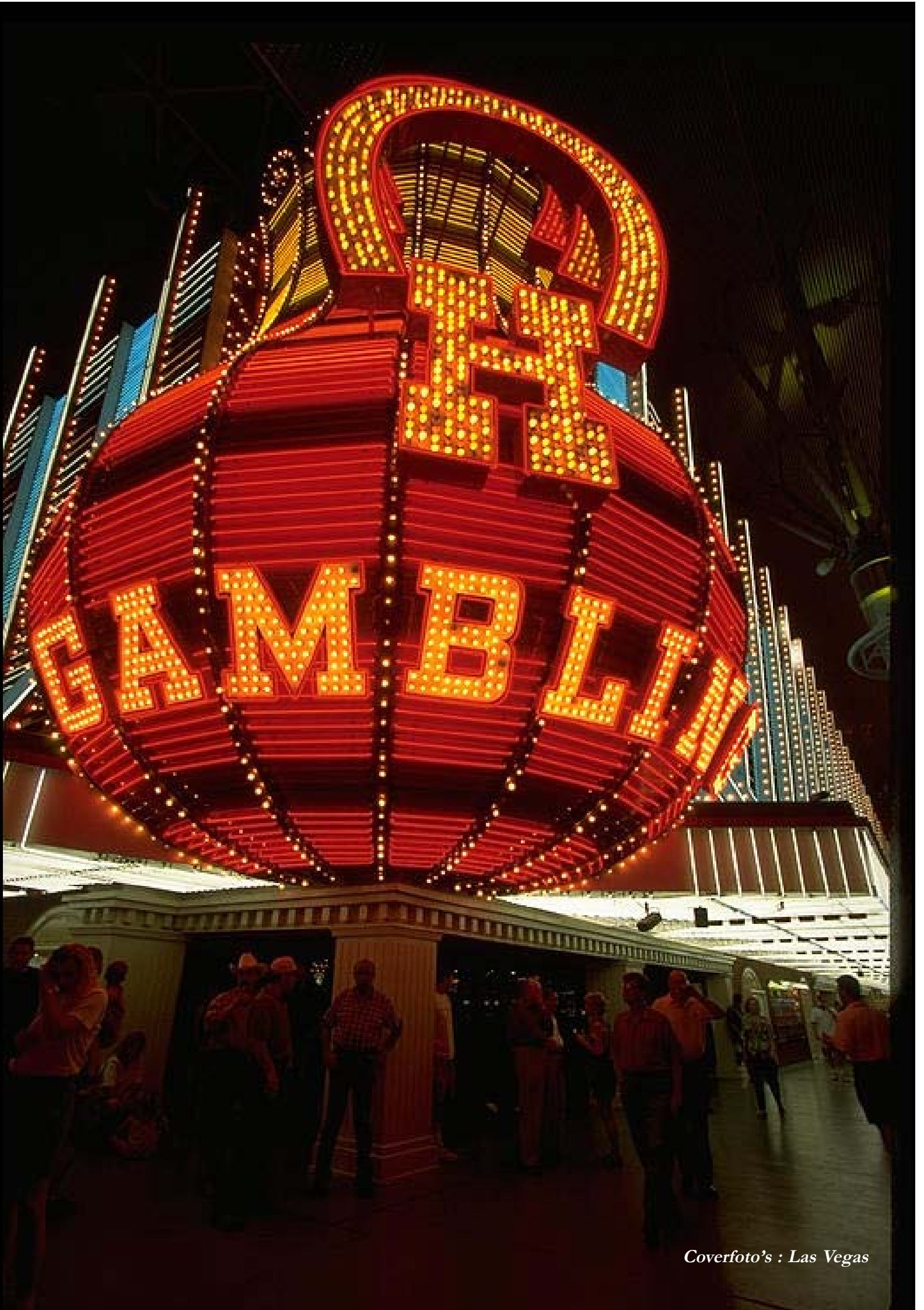
Prijzen Kerkmozaïek

- Individueel abonnement: 15,00 Euro
- Groepsabonnement: 12,50 Euro (vanaf minimum 5 exemplaren naar éénzelfde adres)
- Steunabonnement: 20,00 Euro

Storten

kan op rekeningnummer 068-0715800-64 van de Verenigde Protestantse Kerk in België, Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel.

Sluitingsdatum volgende Kerkmozaïek :
20 februari 2008

Coverfoto's : Las Vegas